

અવસરિયા અજવાળો રે

અવસરિયા અજવાળો રે, ઘટ-ઘડૂલા મંજાવો રે;
 'દાદાજી'નો જન્મોત્સવ છે, કાયમ તિથિ-કલ્યાણક.
 જય સચ્ચિદાનંદ રે, સત્મય શિવમ્ સોહમ્ રે;
 સ્વમય જ્ઞાની વિજ્ઞાની છે, શાશ્વત મુક્તક લક્ષામૃત.
 શરણાયું ને ઢોલક સંગે, 'કેસિયો'-ચાવી દાબો રે;
 ભૂતિયા ભડકાટોને ભાંગે, 'આ' જન્માંતક હંતાણં.
 'આ કરવું, તે ના કરવું', ભમ્મરડાની શક્તિ નથી;
 'કર, કર'વાળા કર્તાભાવો, માથા ફોડી લમણાંઝક.
 મોસે જીવું હોય તો જ, કરવાનું કે છે જ નહીં;
 કર્તા થઈને કચકચ કરતાં, જીવ્યજ ભરણમ્ અજ્ઞાનમ્.
 વાત પુરાણી પીખો નહીં, ભેજાંનું કરશો ના દહીં;
 કર્તાપદની કબર માથે, અકર્તાનાં અમર કફન.
 'કોમ્પ્યુટર'માં 'ફીડિંગ' ટાણે, આડી-ટેડી દાબીશ 'કી' (Key);
 તારી સમજણ ભાવ પ્રમાણે, 'ટાઈપિંગ' થાશે 'પ્રોગ્રામિંગ'.
 વ્યક્તિ માત્ર સ્વતંત્ર ભાવક, સમષ્ટિ આખી અ-પક્ષમ્;
 અપના ભાવિ કર્મો-વૃત્તિ, ખોખાંવણી જો તૃતીયમ.
 ભટકામણમાં કામણગારું, 'અકમજ્ઞાન' જ ઉદ્ધારક;
 'દાદાઈ' સૂક્ષ્મ દરબારે, નિરાવણી મુક્તારંભ.
 'ઓપિન્યન' ઉડાવો ને, ગાંઠો તોડી ફરજો રે;
 અધ્યામણ નિવારે વિરલ, દર્શન કેવળ વિધાયક.
 શુભ નો-દ્રવ્યે સારાં ભાવો, વિશ્વાનંદી ઉપકારી;
 એકાણુમો જન્મોત્સવ જો, ઝર-ઝર નિર્જર અ-કર્મક.
 ખાદિમ, જિન્નાતો, પયગંબર, મૂળ માલિકને વંદે છે;
 આચાર્યો ને ઉપાધ્યાયો, નમઃસ્કૃતે અરિહંતાણં.

આત્માનાં એકત્વ મિલનમાં, બુદ્ધિને વિજયો રે;
આપણ સર્વે એક જ છૈયે, સ્વ-પર શુદ્ધ પ્રેમાનંદ.

‘હર્ષા’ હરખાતી હરમેશ, ‘દાદા’ ઝળકે પ્રત્યક્ષા;
કરુણા શ્રીનાં કિરપા-ધોધે, ભીજી બનશું સિદ્ધાણં. ---અવસરિયા...

